

Textos d'Álvaro (15): L'apostolat

“No basem la nostra esperança en els mitjans humans”, diu Álvaro del Portillo en aquest text on parla d'apostolat, optimisme i oració com a força que ens mou.

30/06/2014

«Desitjo amb aquestes ratlles empènyer-vos a dur a terme un apostolat cada cop més intens, plenament confiats en el Senyor. Penseu (...) en la força transformadora de la gràcia divina,

capaç d'esclarir les intel·ligències més segues, fins al punt de convertir, en un sol instant, el perseguidor Saule en l'Apòstol Pau. Aquests prodigis continuen realitzant-se també en els nostres dies.

(...)

Sigueu, doncs, optimistes, encara que la realitat que moltes vegades palpeu al vostre voltant sigui difícil. No basem la nostra esperança en els mitjans humans —tot i que hi hem de posar tots els que siguin al nostre abast—, sinó en Jesucrist Nostre Senyor, que és *Dominus dominantium* (Apocalipsi 19, 16), Senyor de senyors, que ha conquerit el món sencer mitjançant el seu Sacrifici a la Creu.

Us semblarà de vegades que el *non serviam!*, que tants homes i dones pronuncien tristament amb les seves vides, compon un clam més fort que el *serviam!* que —amb la gràcia

divina— surt cada dia dels llavis i dels cors de tots aquells que desitgem de ser dòcils a la gràcia. No us deixeu enganyar per les aparences. Us repeteixo que el Senyor triomfa sempre.

(...)

L'oració és la nostra força. És la palanca que mou el Cor Misericordiós del Salvador, sempre disposat a ajudar els seus. (...) Però és bo que l'instem. Si ens exigim a fons en la nostra lluita quotidiana, filles i fills meus, veureu com ressorgeix l'Església arreu del món, com arrela la fe en tantes ànimes; si, en canvi, no lluitem, per bé que la gràcia ens ajudi, engrossirem el clam d'aquell *non serviam!*, amb una greu responsabilitat per part nostra, ja que Déu ens ha cridat amb especial confiança. (...)

Amb l'oració constant (...), ha d'anar inseparablement unit l'esforç diari

de cadascú per impregnar d'esperit cristià l'àmbit en què es mou. No penseu que hi podeu contribuir molt poc: cadascun, cadascuna, pot arribar a molt, perquè l'eficàcia apostòlica depèn, en primer lloc, del vostre amor a Déu i de la visió sobrenatural amb què realitzeu l'apostolat entre aquells que us envolten.

Però deixa'm que et preguntï, fill meu: Com has aprofitat aquest any les ocasions que se t'han presentat per acostar les ànimes a Déu? Has mirat d'insistir una vegada i una altra, sense desanimar-te per l'aparent manca de correspondència per part d'altres persones? Has cercat noves vies per arribar a més gent? I, fonamentalment, som apòstols que basen la seva acció en una oració profunda i en una abundosa mortificació? Treballem amb perfecció pel Senyor, oferint un exemple clar de cristians coherents,

en l'exercici de la nostra tasca professional? Ens esforcem per aprendre dels altres, tot mirant les seves virtuts i qualitats?» (*Carta*, 1-XII-1990, III, n. 110-112)

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/article/textos-
dalvaro-15-lapostolat/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/article/textos-dalvaro-15-lapostolat/) (06/08/2025)